

**DE BRIT CHADASJA
SERIE**

DE BRIT CHADASJA SERIE

119 MINISTRIES NEDERLAND

Cover ontwerp: Patrick van der Heijden
Vertaald vanuit het Engels door 119 Ministries Nederland

ISBN 9789402153088

© 2016 - 119 Ministries Nederland

De geciteerde Bijbelteksten komen voornamelijk uit de Herziene Statenvertaling. Daarnaast zijn de Nieuwe Bijbelvertaling en de Willibrordvertaling gebruikt.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voorwoord

In dit boek gaan we de uitdaging aan om het onderwijs en de beweringen uit het 'Nieuwe' Testament van de Bijbel, in het Hebreeuws Brit Chadasja, te onderzoeken en te toetsen aan de boeken van de Tenach, het 'Oude' Testament.

In dit boek komen zes studies uit de Brit Chadasja Serie van 119 Ministries aan bod. Het eerste hoofdstuk gaat over het offer van Jesjoea; hoe kan Jesjoea het offer zijn voor onze zonden als we elders lezen dat JHWH menselijke offers haat? Lezen we het wel goed, en wil de Vader niet juist dat de discipelen van de Messias hun leven afleggen en ten dienste stellen van Hem alleen?

In hoofdstuk twee laten we zien wat de oude rabbijnen over de Messias zeiden en hoe zij geloofden in een tweeledige bediening van de Messias; enerzijds de "lijdende knecht" uit Jesaja 53, de Messias Ben Jozef, en anderzijds de Messias die net als Koning David zal regeren, de Messias Ben David. Het derde hoofdstuk laat zien dat we aan de hand van Torah kunnen weten dat de komst van Messias Jesjoea plaatsvond op de 4^e dag en zijn wederkomst op de 7^e dag zal plaatsvinden.

In hoofdstuk vier gaan we in op Colossenzen 2 waarin staat dat de Messias het handschrift dat tegen ons getuigde aan het kruis heeft genageld. Hoe moeten we dat begrijpen in het licht van de Tenach, het zogenaamde Oude Testament? En waarom moest Hij sterven aan een kruis? In hoofdstuk vier is het verhaal over de opstand van Korach, Dathan en Abiram uit Numeri 16 uitgangspunt om te laten zien dat er ook vandaag de dag mensen zijn die in opstand komen tegen het door JHWH ingestelde leider- en priesterschap van Jesjoea de Messias. Het laatste hoofdstuk behandelt de symboliek van brood en wijn die Jesjoea gebruikte als metafoor voor zijn op handen zijnde lijden en sterven.

Aan het einde van het boek is een aantal bijlagen toegevoegd van belangrijke studies waarnaar verwezen wordt in de studies.

Het is ons gebed dat u wordt gezegend door deze studies.
En vergeet niet om alles te onderzoeken!

119 Ministries Nederland

Inhoud

1	Zijn offer	1
2	Messias ben Jozef vs. Messias ben David	23
3	De vierde en zevende dag	53
4	Genageld aan het kruis	79
5	De terugkeer van Korach	101
6	Brood en wijn	113
	Bijlage 1 De Deuteronomium 13 test	129
	Bijlage 2 De verloren schapen	145
	Bijlage 3 De onvergeeflijke zonde	187
	Bijlage 4 Handelingen 15 - gehoorzaamheid of wetticisme	195
	Bijlage 5 Geloven	209

1 Zijn offer

Een van de uitdagingen voor de geldigheid van het Nieuwe Testament is de kwestie van mensenoffers. Vaak wordt de volgende vraag gesteld: “Als God zegt dat Hij tegen mensenoffers is, hoe kan het dan dat Jezus (Zijn Hebreeuwse naam is Jesjoea) wordt gezien als offer in onze plaats. Is dat geen tegenstrijdigheid?” Met andere woorden, hoe kan God tegen mensenoffers zijn, terwijl Jesjoea ons offer is?

In eerste instantie is dit een serieuze en plausibele uitdaging en als deze vraag aan jou wordt gesteld moet je er haast mee maken om uit te zoeken hoe het zit.

In dit hoofdstuk gaan we dieper in op dit onderwerp. We gaan er in deze studie vanuit dat Jesjoea de Messias van Israël is waarover de profeten spraken, de “profeet zoals Mozes”. (Deuteronomium 18:15)

Op een aantal zaken gaan we in deze studie niet in. Deze studie is geen poging om aan te tonen dat Jesjoea de Messias is, omdat het bewijs daarvoor zo uitgebreid is, dat het een op zichzelf staande studie verdient. In deze studie gaan we niet bewijzen dat het offer van Jesjoea noodzakelijk was in relatie tot onze zonde. We behandelen dat onderwerp kort in de inleiding, maar ook dat onderwerp verdient een op zich staande studie. Ook gaan we in deze studie niet in op het verband tussen het offer van Jesjoea en het Levitische offersysteem, in het bijzonder met Jom Kippoer. Ook dat is een op zich staande studie. Tenslotte bevat deze studie ook geen uitleg over hoe Jesjoea zijn leven kon afleggen voor de zonde van anderen. Ook al zullen we er in deze studie aan refereren, ook dat is een onderwerp op zich. Uiteraard zijn dat allemaal prachtige onderwerpen, maar we moeten ons focussen op de vraag die voor ons ligt.

In deze studie willen we ons richten op de uitdaging die nu voor ons ligt: Is het een tegenstrijdigheid in de Torah dat Jesjoea Zijn leven heeft afgelegd als gevolg van Zijn gehoorzaamheid? Hoe kan God tegen menselijke offers zijn, als Jesjoea ons offer is?

De eerste stap om een probleem op te lossen is aantonen dat het probleem bestaat. Is het echt tegenstrijdig?

Om te bepalen of een probleem bestaat, moeten we het probleem definiëren. Om een probleem accuraat te definiëren, moet een aantal dingen worden overwogen:

- We moeten ons bewust zijn van de context.
- Woorden hebben een betekenis. We moeten onderzoeken welke woorden precies worden gebruikt, en vaak betekent dat, dat we het Hebreeuws of Grieks moeten nakijken.
- En het belangrijkste, we moeten onze eigen veronderstellingen, over wat we denken al te weten over de Bijbel, erkennen en elimineren.

Ten grondslag aan al deze zaken moet een oprecht verlangen liggen naar waarheid. Het moet niet voortkomen vanuit een verlangen je eigen gelijk te bewijzen, en ook trots moet geen belemmering zijn voor de waarheid. Dat is vaak makkelijker gezegd dan gedaan, maar als er geen nederig verlangen is naar waarheid, dan is al het andere nutteloos. Elke keer als je met een van deze dingen onvoldoende rekening houdt in je persoonlijke studie, zal dat rampzalig blijken en een valse theologie opleveren.

We gaan nu terug naar de hoofdvraag. Hoe kan Jahweh tegen menselijke offers zijn, terwijl Jesjoea ons offer is?

Je moet onmiddellijk beseffen hoe belangrijk deze vraag is. Helaas worden veel mensen aan wie deze vraag wordt gesteld als een verlamd hert in de koplampen omdat ze ten eerste het antwoord niet weten, en daarnaast ook vaak niet in staat zijn om elders een direct antwoord te vinden. En om het nog erger te maken, wordt deze vraag vaak vergezeld van verscheidene soortgelijke vragen die twijfel en angst zaaien en als gevolg daarvan geven veel mensen het te snel op en velen wijzen zelfs Jesjoea af als de Messias evenals het Nieuwe Testament.

Maar het zal je verbazen hoe makkelijk het is om het antwoord te vinden.

Ten eerste, neem kennis van de veronderstelling. (Denk aan de aanpak die wij voorstelden, we willen niet verder gaan met welke veronderstelling dan ook. Alles moet of worden bewezen of systematisch worden ontkracht.) De veronderstelling in deze vraag is dat Jahweh tegen ALLE menselijke offers is. Maar, is die veronderstelling terecht? Als het een veronderstelling is, dan moeten we die ontkrachten. Als het waarheid is, dan moeten we dat bewijzen.

Als we oprecht willen weten waar God wel en niet tegen is, dan moeten we Zijn Torah raadplegen – Zijn instructies voor Zijn volk. Waar zegt God dat Hij tegen is?

Leviticus 18:21

U mag niemand uit uw nageslacht overgeven om aan de Molech geofferd te worden. De Naam van uw God mag u niet ontheiligen. Ik ben de HEERE (Jahweh).

Dus, Jahweh is tegen het offeren van kinderen aan afgoden.

Leviticus 20:2-5 (NBV)

Zeg tegen de Israëlieten: “Wanneer een Israëliet of een vreemdeling die in Israël woont een van zijn kinderen aan Moloch offert, moet hij ter dood gebracht worden; het volk moet hem stenigen. Ikzelf zal mij tegen zo iemand keren en hem uit de gemeenschap stoten, omdat hij een van zijn kinderen aan Moloch heeft geofferd en daarmee mijn heiligdom heeft verontreinigd en mijn heilige naam heeft ontwijfd. Mocht het volk oogluikend toestaan dat zo’n man zijn kinderen aan Moloch offert en hem niet ter dood brengen, dan zal ik mij tegen die man en zijn familie keren. Ik zal hem en allen die zich met hem en met Moloch inlaten, uit de gemeenschap stoten.

Nogmaals, Jahweh is tegen het offeren van kinderen aan afgoden.

2 Koningen 23:10

Josia verontreinigde ook Tofet, dat in het dal Ben-Hinnom lag, opdat niemand zijn zoon of dochter voor de Molech door het vuur liet gaan.

Nogmaals, Jahweh is tegen het offeren van kinderen aan afgoden.

Jeremia 32:35

Zij bouwden de hoogten van de Baäl, die in het dal Ben-Hinnom zijn, om hun zonen en hun dochters voor de Molech door het vuur te laten gaan, wat Ik hun niet geboden had. En in Mijn hart was het niet opgekomen dat zij deze gruweldaad zouden doen, zodat ze Juda zouden doen zondigen.

Nogmaals, Jahweh is tegen het offeren van kinderen aan afgoden.

2 Koningen 16:2-3

...hij deed niet wat juist was in de ogen van de HEERE (Jahweh), zijn God, zoals zijn vader David, maar hij ging in de weg van de koningen van Israëli; ja, zelfs deed hij zijn zoon door het vuur gaan, overeenkomstig de gruweldaden van de heidenvolken die de HEERE (Jahweh) van voor de ogen van de Israëlieten verdreven had.

Nogmaals, Jahweh is tegen het offeren van kinderen aan afgoden.

2 Koningen 17:30-31

De mensen uit Babel maakten Sukkoth Benoth, de mensen uit Chuta maakten Nergal, de mensen uit Hamath maakten Asima, en de Avvieten maakten Nibha en Tartak. De mensen van Sefarvaïm verbrandden hun zonen met vuur voor Adrammelech en Anammelech, de goden van Sefarvaïm.

Nogmaals, Jahweh is tegen het offeren van kinderen aan afgoden.

2 Koningen 21:5-6

Verder bouwde hij altaren voor heel het leger aan de hemel in beide voorhoven van het huis van de HEERE (Jahweh). Hij liet zijn zoon door het vuur gaan, duidde wolken en deed aan wichelarij. Ook stelde hij dodenbezweerders en waarzeggers aan. Hij deed zeer veel kwaad in de ogen van de HEERE (Jahweh), om Hem tot toorn te verwekken.

Nogmaals, Jahweh is tegen het offeren van kinderen aan afgoden.

Jeremia 7:31

En zij hebben de hoogten van Tofet gebouwd, die in het dal Ben-Hinnom zijn, om hun zonen en hun dochters in het vuur te verbranden. Dat heb Ik niet geboden en is niet in Mijn hart opgekomen.

Nogmaals, Jahweh is tegen het offeren van kinderen aan afgoden.

Deuteronomium 12:31

U mag ten aanzien van de HEERE, uw God, niet doen zoals zij! Want alles wat voor de HEERE een gruwel is, wat Hij haat, hebben zij voor hun goden gedaan. Zij hebben voor hun goden immers zelfs hun zonen en hun dochters met vuur verbrand.

Nogmaals, Jahweh is tegen het offeren van kinderen aan afgoden.

Deuteronomium 18:10

Onder u mag niemand gevonden worden die zijn zoon of zijn dochter door het vuur laat gaan, die waarzeggerij pleegt, die wolken duidt of aan wichelarij doet, die een tovenaars is.

Nogmaals, Jahweh is tegen het offeren van kinderen aan afgoden.

Jeremia 32:35

Zij bouwden de hoogten van de Baäl, die in het dal Ben-Hinnom zijn, om hun zonen en hun dochters voor de Molech door het vuur te laten gaan, wat Ik hun niet geboden had. En in Mijn hart was het niet opgekomen dat zij deze gruweldaad zouden doen, zodat ze Juda zouden doen zondigen.

Nogmaals, Jahweh is tegen het offeren van kinderen aan afgoden.

2 Koningen 23:10

Josia verontreinigde ook Tofet, dat in het dal Ben-Hinnom lag, opdat niemand zijn zoon of dochter voor de Molech door het vuur liet gaan.

Nogmaals, Jahweh is tegen het offeren van kinderen aan afgoden.

Ezechiël 20:31

Ja, door het opheffen van uw offergaven, door uw kinderen door het vuur te laten gaan, verontreinigt u zich met al uw stinkgoden tot op deze dag. En zou Ik Mij dan door u laten raadplegen, huis van Israël? Zo waar Ik leef, spreekt de Heere HEERE (Jahweh), Ik zal Mij niet door u laten raadplegen!

Nogmaals, Jahweh is tegen het offeren van kinderen aan afgoden.

Op grond van al deze verzen, moet het je opvallen dat elke keer als God menselijke offers afwijst het met twee heel specifieke dingen te maken heeft:

1. God is tegen het offeren van kinderen.
2. God is tegen het offeren aan heidense afgoden.

Denk daar even over na en denk dan terug aan de oorspronkelijke vraag: “Hoe kan Jahweh tegen menselijke offers zijn, terwijl Jesjoea ons offer is?”

Mensen die ervan uit gaan dat God tegen alle menselijke offers is, houden geen rekening met het feit dat al deze verzen gaan over het offeren van kinderen aan heidense cultische zonnegoden. Dus hier ontstaat het probleem dat de prikkelende, uitdagende vraag de duidelijke context van menselijke offers mist.

Bij het afschuwelijke gebruik van kinderooffers, wordt de kinderen hun vrije wil ontzegd en worden ze ten onrechte gedwongen om een offer te zijn. Dus een mensenoffer waarbij iemand zijn vrije wil wordt ontzegd is verboden en een gruwel voor Jahweh.

Waarom is dit belangrijk? Omdat AL het leven van God is. Als we een ander (onwillig) leven opofferen aan een valse god, dan is dat een kwestie van diefstal van de ergste soort van onze Schepper. Ook als we leven zoals wij dat willen, in ongehoorzaamheid aan God buiten Zijn wil om, dan stelen we ons leven eigenlijk van God. We moeten ons hele leven voor Hem opofferen, en voor Hem alleen, omdat we Zijn eigendom zijn. God wil van Zijn volk dat ze zichzelf in gehoorzaamheid aan Hem geven, niet dat ze anderen tegen hun wil opofferen. Hij wil dat we aan onszelf sterven, en alleen voor Hem leven.

We moeten sterven aan ons vlees, en Jahweh in de Geest volgen. Wat betekent dat? We moeten dat wat wij willen, en waarvan wij ten onrechte denken dat het van ons is, opgeven (of opofferen), en gaan leven zoals Hij wil dat we leven en alles teruggeven aan Hem, voor Zijn doel. Dat is een waarachtig offer. En dat is wat Hij van elk mens verlangt.

Dit verbaast je misschien, maar Jahweh is er heel duidelijk over dat Hij mensenoffers verlangt en dat Hij mensenoffers wil en ernaar verlangt, binnen de juiste context. We moeten allemaal ons eigen leven opofferen. We moeten voor Hem leven, niet voor onszelf. Dat is een aangenaam offer.

1 Samuel 15:22

Maar Samuel zei: Heeft de HEERE (Jahweh) evenveel behagen in brandoffers en slachtoffers als in het gehoorzamen aan de stem van de HEERE (Jahweh)? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerkzaam zijn beter dan het vet van rammen.

Zowel Paulus als Petrus, die de Torah erg goed kenden, onderwezen dit, niet als een nieuwe lering, maar als iets dat al gold als waarheid.

Romeinen 12:1

Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: dat is uw redelijke godsdienst.

1 Petrus 2:5

...dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus (Jesjoea de Messias).

En, ja, soms zal het opofferen van onszelf (onze gehoorzaamheid aan God) zelfs uitmonden in onze fysieke dood omdat we het Woord van God volgen. En ja, dat geldt als mensenoffer. Als we mens zijn, en ons fysieke leven afleggen om Hem te volgen, is dat dan niet een mensenoffer ten voeten uit?

Opofferen betekent “iets van waarde opgeven”. Wat is waardevoller dan ons eigen leven? En hoevelen van ons denken niet ten onrechte dat wij ons leven bezitten? Als we werkelijk geloven, dan hebben we ons leven overgegeven aan Hem. Alles wat we denken en doen moet tot Zijn eer en glorie zijn.

De ongelovigen, die voor zichzelf leven, hebben het leven gestolen dat ze hebben gekregen van Degene die ze heeft geschapen. God heeft nergens beloofd dat het volgen van het Woord van God iemand ervoor zal behoeden te worden gedood door iemand die het Woord van God haat. Het is zelfs zo, dat hoe meer we lijken op het Woord van God, hoe groter de kans is dat we worden vervolgd.

Het Bijbelse patroon laat zien dat mensen die Gods Wet volgen en onderwijzen, zijn vermoord vanwege hun gehoorzaamheid en onderwijs. Bijvoorbeeld:

Nehemia 9:26

Zij zijn echter ongehoorzaam geworden en zijn tegen U in opstand gekomen, en zij hebben Uw Wet verworpen en Uw profeten gedood, die bij hen hebben getuigd om hen tot U te doen terugkeren. Zo hebben zij grote godslasteringen gepleegd.

1 Koningen 19:14

Hij zei: Ik heb mij zeer voor de HEERE (Jahweh), de God van de legermachten, ingezet. De Israëlieten hebben immers Uw verbond verlaten, Uw altaren omvergehaald en Uw profeten met het zwaard gedood. Ik alleen ben overgebleven, en zij staan mij naar het leven om het mij te benemen.

Het is duidelijk dat een mensenoffer in gehoorzaamheid niets nieuws is. Het volk van God heeft zich opgeofferd vanaf het moment dat de vervolging begon. Elia realiseerde zich dat profeten vaak hun leven gaven, omdat profeten vaak met het zwaard werden gedood.

Moeten we compromissen sluiten in onze gehoorzaamheid om ons fysieke leven te sparen? Natuurlijk niet. We moeten standhouden, zelfs als dat ertoe leidt dat we ons leven opofferen in gehoorzaamheid. Jesjoea zei zelfs dat het patroon van menselijke offers zou blijven bestaan.

Mattheus 23:34

Daarom zie, Ik zend profeten, wijzen en Schriftgeleerden naar u toe, en sommigen van hen zult u doden en kruisigen, en sommigen van hen zult u geselen in uw synagogen, en u zult hen vervolgen van stad tot stad,

Soms kan ons geestelijke offer letterlijk tot een mensenoffer worden, als getuigenis voor Jahweh. Hoe veel profeten werden niet bewust gedood omdat ze het Woord van God volgden en onderwezen? Ze werden gestenigd, vermoord en gemarteld voor hun geloof en door anderen ernstig aangevallen. Ze waren mensen en ze offerden zichzelf in gehoorzaamheid. Is dat geen mensenoffer? Hadden de profeten het bij het verkeerde eind? God verafschuwde het niet dat de profeten hun eigen levens opofferden in gehoorzaamheid. De profeten wisten dat dat erbij hoorde.

Ook in het Nieuwe Testament zijn daar voorbeelden van, los van het voorbeeld van Jesjoea. Denk aan Stefanus in Handelingen 6 en 7. Hij wist dat hij zou worden gestenigd, en toch verkondigde hij de waarheid; hij predikte het Woord. Hij zou alles hebben kunnen afzweren en weg zijn gelopen, maar hij koos ervoor te sterven omwille van de waarheid.

In dat licht was Jesjoea onze Messias niet anders. Hij werd vermoord door mensen die het Woord van God verachtten, net zoals de profeten voor Hem waren vermoord door mensen die het Woord van God verachtten. Het nieuwe was dat Hij zelf zonder zonde was en de dood op zich nam, terwijl alle anderen de dood hadden verdiend vanwege hun zonden. Hij nam de straf op Zich. Hij nam de vloek op zich die Hij niet had verdiend, maar die elke persoon voor en na Hem wel had verdiend. Als wij zondigen, dan overtreden we Gods Wet, en komen we onder een vloek.

Deuteronomium 11:26-28

Zie, ik houd u heden zegen en vloek voor: de zegen, als u luistert naar de geboden van de HEERE (Jahweh), uw God, die ik u heden gebied; de vloek, als u niet luistert naar de geboden van de HEERE (Jahweh), uw God.

Zie je het verschil tussen aanvaardbare mensenoffers en heidense afgodenoffers?

Jesjoea nam de vloek die Hij niet verdiende op zich, bewust en gewillig, niet onwillig en onbewust.

Galaten 3:13

Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de Wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een hout hangt.

Hij nam de vloek van de dood op Zich die het gevolg was van onze ongehoorzaamheid, waardoor wij de zegen van gehoorzaamheid ontvangen.

Terug naar Deuteronomium.

Deuteronomium 11:26-28

Zie, ik houd u heden zegen en vloek voor: de zegen, als u luistert naar de geboden van de HEERE (Jahweh), uw God, die ik u heden gebied; de vloek, als u niet luistert naar de geboden van de HEERE (Jahweh), uw God

Hij was gehoorzaam; onderwees en leefde naar de waarheid, streng en volhardend, en riep iedereen op om alleen het Woord van God te volgen, niet dat van mensen. De mensen vonden dat niet leuk, en Jesjoea offerde Zichzelf omwille van het Woord. Hij wist dat Zijn gehoorzaamheid zou leiden tot Zijn eigen dood, net zoals veel profeten voor Hem was overkomen. Door Zijn gehoorzaamheid werd Hij vermoord door mensen die het Woord van God verachtten.

Filippenzen 2:8

En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood.

Waarom was het nodig dat we dat allemaal benoemden? Hopelijk snap je waarom we dat hebben gedaan.

Het punt dat het offer van Jesjoea in strijd zou zijn met de Torah omdat God tegen alle mensenoffers is, is duidelijk een denkbeeldig probleem. Toch zorgt zo'n denkbeeldig probleem voor echte problemen in het geloof van sommige mensen. Het echte probleem is niet het mensenoffer, maar meer in het bijzonder het offeren van kinderen, en dan in het bijzonder het offeren van kinderen aan afgoden. Waarom offerden de afgodenaanbidders kinderen?

Psalm 106:34-38

Zij vaagden de volken niet weg, zoals de HEERE (Jahweh) hun bevolen had; maar zij vermengden zich met de heidenvolken en leerden hun gebruiken. Zij dienden hun afgoden, die hun tot een valstrik werden. Bovendien offerden zij hun zonen en hun dochters aan de demonen. Zij vergoten onschuldig bloed, het bloed van hun zonen en dochters. Zij offerden hen aan de afgoden van Kanaän, zodat het land door deze bloedschulden ontheiligd werd.

Jeremia 19:4-5

Omdat zij Mij verlaten hebben, deze plaats van Mij vervreemd hebben, en reukoffers gebracht hebben aan andere goden, die zij niet gekend hebben, zij, hun vaderen en de koningen van Juda. Zij hebben deze plaats gevuld met bloed van onschuldigen. Zij hebben de hoogten van de Baäl gebouwd om hun kinderen met vuur te verbranden als brandoffers voor de Baäl, wat Ik niet geboden en niet gesproken heb, en in Mijn hart niet is opgekomen.

Ezechiël 23:37

Want zij hebben overspel gepleegd, er kleeft bloed aan hun handen. Met hun stinkgoden hebben zij overspel gepleegd. Zelfs hun kinderen, die zij Mij gebaard hebben, hebben zij voor hen als voedsel door het vuur laten gaan.

Zie je dat er een verband wordt gelegd tussen het offeren van kinderen en “het bloed van onschuldigen” en dat er “bloed kleeft aan hun handen”? Het ging de heidenen om “onschuldig bloed”. En daardoor was er “bloed aan hun handen” of meer specifiek, het werd op grond van Torah gezien als moord.

Exodus 23:7

Een onschuldige en een rechtvaardige mag u niet doden...

Dus de kwestie van kindoffers wordt gezien als het overtreden van Torah, niet omdat het een mensenoffer is, maar omdat er een onschuldig of eerlijk persoon ter dood wordt gebracht.

Dus technisch gezien zijn er twee redenen waarom de tegenstelling NIET bestaat:

1. Jesjoea was geen kind toen Hij werd gekruisigd, en
2. Zijn lichaam was niet “onschuldig” NADAT Hij “voor ons tot zonden werd”.

2 Corintiërs 5:21

Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem.

1 Petrus 2:24

Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen.

Pas ná dit moment werd de vloek van de dood uitgegoten over de Messias.

Jesjoea was perfect in verstand en in geest, Zijn geest en gedachten waren “onschuldig.” Jesjoea heeft nooit gezondigd. Daarom was Hij perfect op het moment dat Hij stierf, terwijl Hij in Zijn lichaam onze zonden op zich nam en daardoor niet onschuldig was. Toen Zijn lichaam stierf, stierven onze zonden daarmee. Toch bleven de geest en het verstand van Jesjoea bestaan en werd Hij opgewekt in een nieuw, verheerlijkt lichaam. Dus datgene van Jesjoea dat puur en onschuldig was, bleef onbeschadigd in de opstanding, terwijl het lichaam, dat onze zonden bevatte, werd tenietgedaan en als nieuw opgewekt. Daarom was Jesjoea perfect en zonder smet, en kon Hij toch onze zonden op zich nemen.

Nu blijft er nog een vraag over: was het in strijd met de Wet dat Jesjoea zonder smet de “zonden van de wereld” op zich nam als het Lam van God?

We gaan daar in andere studies uit deze serie dieper op in, maar er is een aantal dingen dat we moeten bedenken. In Jesaja 53 zien we dat Jahweh de zonden van Israël “legt” op de Messiaanse Dienaar.

Jesaja 53:6

Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE (Jahweh) heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen.

Jesaja 53:8

Want Hij is afgesneden uit het land van de levenden. Om de overtreding van mijn volk is de plaag op Hem geweest.

Jesaja 53:10

Maar het behaagde de HEERE (Jahweh) Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem ziek gemaakt. Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben,

Jesaja 53:12

Omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft

De profeet Jesaja schrijft dat een mens de zonden van anderen kan dragen; de onvolmaaktheid en overtredingen van Zijn volk; dat het mogelijk is dat een mens een schuldoffer wordt.

De scepticus van Jesaja 53 probeert te suggereren dat de "lijdende knecht" eigenlijk Israël is, maar zelfs als je de tekst maar oppervlakkig leest, zul je al snel moeten concluderen dat juist deze lijdende knecht Israël verlost van haar zonden. Als je geïnteresseerd bent in dit specifieke onderwerp, of als je een scepticus bent, dan vindt je het volgende hoofdstuk "Messias Ben Jozef tegenover Messias Ben David" vast erg interessant.

Dus, het lijkt erop dat iemand niet kan sterven voor de tekortkomingen en overtredingen van iemand anders, als hij zelf vol tekortkomingen en overtredingen is. Dus de profeet Jesaja laat zien dat het nodig was en is dat dit zonde dragende schuldoffer plaatshad om te wijzen op de overtredingen van het volk.

Vaak zijn het Joden die vanuit het "Oude Testament alleen" of vanuit "Tenach alleen" kritisch zijn over de uitleg dat een man op een dergelijke manier kon sterven voor anderen. Oude Joodse geschriften spraken er echter al over dat een man kon sterven voor anderen. Hadden de toenmalige Joden er problemen mee dat een rechtvaardige persoon zijn leven op een dergelijke manier zou geven? Helemaal niet. Ook al zijn we het misschien met veel Rabbijnse bronnen oneens, dergelijke bronnen laten ons wel duidelijk zien wat de algemene uitleg was binnen de Joodse doctrine rond de eerste eeuw. In feite werd dit "vervanging motief" (van Jesaja 53) toegepast op Mozes, op een aantal rabbijnen, en op de onschuldigen:

Solomon Schechter, Aspecten van Rabbijnse Theologie: 310

“De verzoening van lijden en dood is niet beperkt tot de lijdende persoon. De gevolgen van de verzoening gelden voor de hele generatie. Dat geldt in het bijzonder voor mensen die dermate hebben geleden dat dat niet in verhouding staat tot hun rechtvaardige leven of tot hun jeugd waardoor ze de dingen die hun zijn overkomen zouden hebben verdiend.

De dood van de rechtvaardige heeft net zo goed een verzoenende werking als bepaalde offers. [Mechilta, 72b]... Zo kunnen ook de woorden uit de Schrift “En Hij droeg de zonden van velen” (Jes 53:12) betrekking hebben op Mozes, omdat hij zichzelf offerde als verzoening voor de zonde van Israël bij het gouden kalf, waar hij bereid was zichzelf op te offeren voor Israël, toen hij zei: “En zo niet, schrap mij dan uit uw boek (dat is het Boek des Levens), dat u hebt geschreven (Ex. 32:32) [Sotah, 14a en Berachoth 32a] Deze bereidheid om zichzelf op te offeren voor Israël is kenmerkend voor alle grote mannen van Israël; de aartsvaders en de Profeten die op een zelfde manier handelden, waar ook bepaalde rabbijnen in bepaalde situaties zeiden: ‘Zie, ik ben de verzoening voor Israël’ [Mechilta, 2a; Misjna Negaim 2.1]

4 Makkabeeën 6:26-28

“Toen hij tot op het bot was begraven en bijna verging, sloeg hij zijn ogen op tot God en zei: “U weet, o God, dat hoewel ik mezelf heb gered, ik sterf vanwege de brandende pijnigingen omwille van de Wet. Wees genadig voor uw volk, en laat onze strafvoldoen voor die van hen. Maak mijn bloed tot hun reiniging, en neem mijn leven in ruil voor dat van hen.”

4 Makkabeeën 17:20-22

“Dezen dan, die zijn opgeofferd voor de zaak van God, worden geëerd, niet alleen met deze eer, maar ook met het feit dat vanwege hen onze vijanden niet heersen over onze natie, de tiran werd gestraft en het thuisland gereinigd – daarmee zijn ze geworden tot een losprijs voor de zonden van ons volk. En door het bloed van die dappere mensen en hun dood als verzoenend offer, voorzag de goddelijke voorzienigheid erin dat Israël werd bewaard, ook al waren ze daarvoor slecht behandeld.”

Dus, het is duidelijk dat in het gedachtegoed van historische Joden menselijke offers werden begrepen op een manier die consistent is met het werk van Jesjoea. Zelfs ten tijde van de Makkabeeën, werden de mensen die voor de goede zaak stierven, gezien als offers.

Op de een of andere manier is het alleen problematisch als het in verband wordt gebracht met onze Messias Jesjoea in het Nieuwe Testament, of het Brit Chadasje. Dat is vreemd, omdat de schrijvers van het Nieuwe Testament het offer van Jesjoea op dezelfde manier beschrijven en behandelen als de oude rabbi's dat deden.

Betekent dit dat Jah wil dat we andere volwassenen opofferen? Nee, natuurlijk niet. Wij zijn verantwoordelijk voor ons eigen offer, niet voor dat van anderen. De tegenstander wil onvrijwillige offers van onschuldigen, terwijl Jahweh wil dat we bewust kiezen om alles aan Hem te offeren, dat is het verschil. Hij wil dat we ons eigen leven opofferen in gehoorzaamheid aan Hem, zelfs als we daardoor sterven.

Wil Hij dat de gehoorzaamheid van iedereen tot de dood leidt? Wil Hij dat Zijn volk zelfmoord pleegt? Nee, dan heb je het niet begrepen; Als een koning je er in de oorlog op uitstuurt, om te vechten, dan verwacht hij dat zijn dienaren hem zonder vragen gehoorzamen, ondanks het feit dat de fysieke dood een reële mogelijkheid of zelfs een realiteit is. Zelfs in oorlogen die wij kennen, zoals de Eerste of Tweede Wereldoorlog, wordt vaak gezegd dat duizenden jonge mannen hun leven opofferden omwille van de vrijheid, terwijl ze slechts gehoorzaamden aan hun orders, niet perse om te sterven, maar orders waarvan ze wisten dat die tot hun dood konden leiden door de hand van de vijand.

Jesjoea deed hetzelfde. Jesjoea nam Zijn eigen leven niet, maar Hij stemde ermee in dat Hij in een situatie werd gebracht die zou resulteren in Zijn dood door de hand van anderen, niet omdat Hij dat zelf wilde, maar omdat de Vader dat van Hem vroeg, waardoor dat natuurlijk ook Zijn wil werd.

We zijn allemaal in een geestelijke oorlog en strijd, en soms zal Jah de gelovigen vragen om alles op te offeren, waaronder soms zelfs ons leven. Veel mensen in de geschiedenis van de Bijbel hadden met die realiteit te maken. We moeten de Vader zo liefhebben en vertrouwen dat Hij alles van ons kan vragen, ongeacht de consequenties voor ons fysieke welzijn. Uiteindelijk gaat het alleen maar om ons geestelijke welzijn.

Daarom sprak Jesjoea de volgende woorden in Johannes 12.

Johannes 12:25

Wie zijn leven liefheeft, zal het verliezen, en wie zijn leven haat in deze wereld, zal het behouden tot het eeuwige leven.

In de aanbidding van de zonnegod werden onschuldige, onvrijwillige offers verwacht, terwijl JHWH vrijwillige zelfopoffering verwacht. En dit onderscheid en deze context is allesbepalend. Soms vergeten we dat ons leven eigenlijk niet van onszelf is. In onze ongehoorzaamheid claimen we ons leven als zou het van onszelf zijn, maar in gehoorzaamheid geven we het terug aan onze Schepper voor Zijn doelen en Zijn glorie.

De tegenstander doet niets liever dan de onschuldige te nemen en het doel dat JHWH aan diens leven geeft weg te nemen, zodat het binnen zijn doelen past. JHWH wil dat we Hem volgen, dat we alles opofferen voor Zijn wil, ongeacht de consequenties die dat voor ons heeft.

Er zijn andere voorbeelden daarvan in de Tenach. Er is bijvoorbeeld een mensenoffer in Rechters 11.

Rechters 11:30-40

En Jeftha deed de HEERE (Jahweh) een gelofte en zei: Als U de Ammonieten geheel in mijn hand zult geven, dan zal dat wat naar buiten komt en mij vanuit de deur van mijn huis tegemoetkomt, als ik in vrede terugkeer van de Ammonieten, voor de HEERE (Jahweh) zijn, en ik zal het als brandoffer offeren. Zo trok Jeftha op naar de Ammonieten om tegen hen te strijden, en de HEERE (Jahweh) gaf hen in zijn hand. En hij versloeg hen vanaf Aroër tot waar u bij Minnith komt: twintig steden; en tot bij Abel-Keramim, met een zeer grote slag. Zo werden de Ammonieten vernederd van voor de ogen van de Israëlieten.

Maar toen Jeftha in Mizpa bij zijn huis aankwam, zie, toen kwam zijn dochter naar buiten, hem tegemoet, met tamboerijnen en in reidans. Nu was zij zijn enige kind; hij had verder geen zoon of dochter. En het gebeurde, toen hij haar zag, dat hij zijn kleren scheurde, en zei: Ach, mijn dochter! Je laat mij diep neerbukken en je hoort nu bij hen die mij in het ongeluk storten. Ik heb namelijk mijn mond naar de HEERE (Jahweh) opengedaan en ik kan er niet op terugkomen. Maar zij antwoordde hem: Mijn vader, als u uw mond naar de HEERE (Jahweh) hebt geopend, doe dan met mij overeenkomstig datgene wat u hebt gesproken, aangezien de HEERE (Jahweh) u immers volledig gewroken heeft op uw vijanden, de